

**Wprowadzenie oraz ochrona awifauny oraz
entomofauny na terenie zieleni miejskiej w
Strzelcach Opolskich.**

Zlecniodawca: Gmina Strzelce Opolskie

Wykonawca: Z.U.T.Z. Flor-bud sp. z o.o. Czarnowąsy

sp. ochr. środow. mgr Paweł Najwer

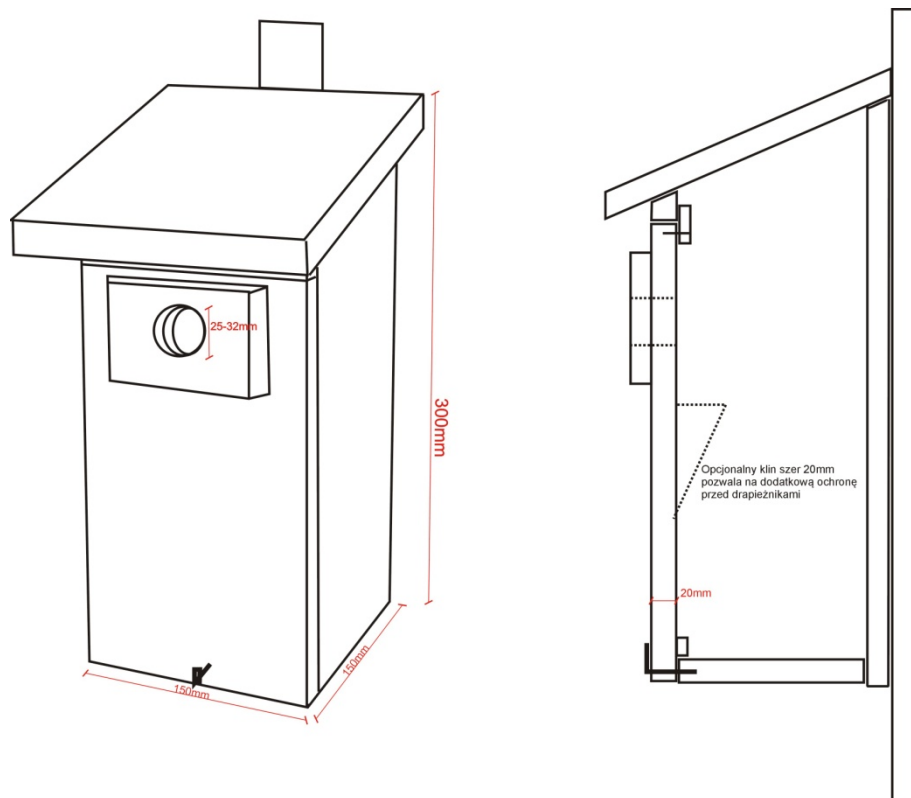
Data: sierpień 2016

Wprowadzenie i ochrona awifauny oraz entomofauny na teren zieleni miejskiej w Strzelcach Opolskich.

Na terenach miejskich utrzymanie prawidłowych proporcji między poszczególnymi gatunkami zwierząt nierzadko nastręcza wielu problemów. Środowisko miejskie wymusza wśród fauny nietypowe zachowania jak gnieźdzenie się w miejscach niechcianych przez człowieka lub żerowanie na szkodę dla terenów zieleni urządzonej oraz ludzi np. przez dziki i lisy, co może wywoływać liczne konflikty oraz niechęć do zwierzyny wśród osób korzystających z terenów parkowych. eliminacja fauny z miasta również jest bardzo szkodliwa, silnie zaburza ekosystem, w dłuższym okresie czasu powoduje bardzo niepożądane skutki jak niekontrolowany rozrost populacji gryzoni (myszy, szczury), owadów (much, komarów, os). Stąd istnieje potrzeba kompensacji przyrodniczej czyli swoistej rekompensaty naturze za utracone pod budowę domostw obszary. kompensację taką można przeprowadzić np. zapraczając pożyteczne gatunki zwierząt do wnętrza miasta. wzbogacą one mozaikę gatunkową tudzież pomogą zachować stabilny ekosystem jednocześnie pozostając w miejscach nie powodujących konfliktów z człowiekiem. Najprostszym i najpopularniejszym zabiegiem jest urozmaicenie ornitofauny. realizuje się to przez rozwieszenie budek lęgowych odpowiednich dla gatunków które chcemy „zaprosić” do naszych parków, pozostawienia odpowiedniej ilości schronień w postaci zakrzewień z bluszczu, ligustru, kaliny, śnieguliczki i innych. Ze względu na presję drapieżników kluczowym jest odpowiednie usytuowanie budek oraz konstrukcja pozwalająca na swobodne i bezpieczne lęgi, zapewniająca trwałość oraz umożliwiających konserwację. Najlepszym rozwiązaniem jest zastosowanie budek modelu J. Sokołowskiego z powodzeniem stosowanych od dziesięcioleci.

Budki dla sikor, kowalików, wróbli.

Są to budki prostokątne z otworem o śr 25mm dla ptaków małych (sosnówka, sikora uboga) i o śr. max 32mm dla bogatki i wróbla. w konstrukcji przednia ściana budki powinna być otwieralna w łatwy sposób np. przez przekręcenie haczyka i o podwójnej grubości (przynajmniej wlot) co zabezpiecza przed łapami drapieżników i umożliwia obronę gniazda przed rywalami. Odległość budek od sąsiadujących budek dla sikor i kosów nie powinna być mniejsza niż 50m a wysokość powieszenia powinna wynosić ok. 3,5m.

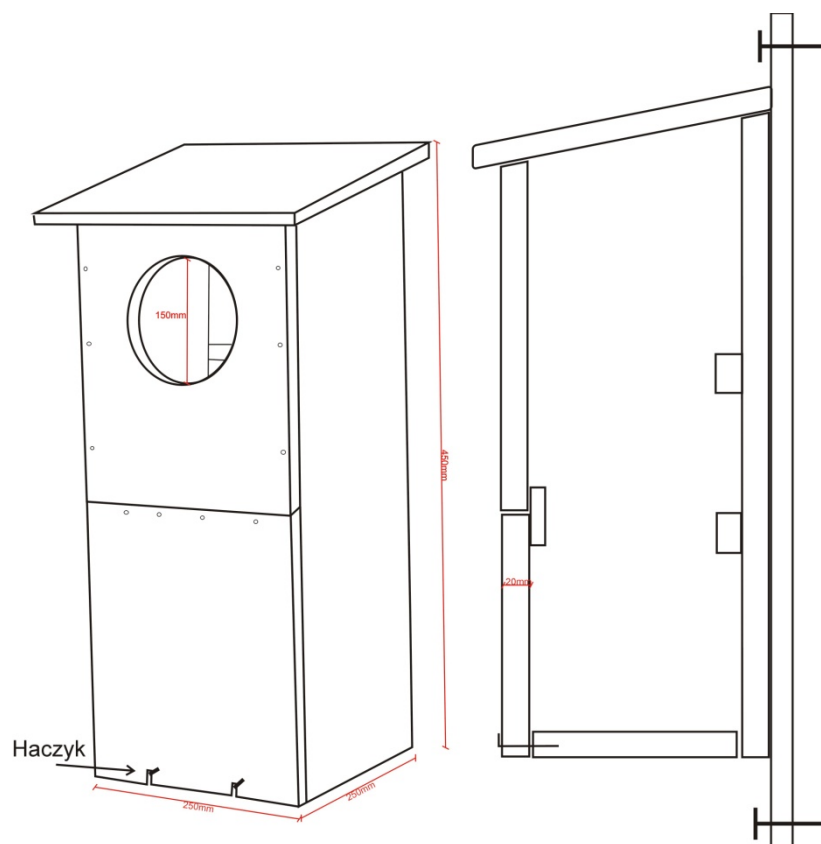
Budki dla kosów i szpaków

konstrukcyjnie zbudowane podobnie jak mniejsze budki dla sikor. Średnica otworu powinna wynosić 85 mm. odległość budek od siebie nie powinna być mniejsza niż 50 m a wysokość zawieszenia min 2,5m.

Skrzynka dla puszczyka

Duża skrzynka o wymiarach 25x25x45cm z oknem w górnej części o wymiarach 120x150mm. budki te stosuje się na terenie lasów i parków w odległości min 500m od siebie by nie wywoływać zbędnej konkurencji wśród ptaków. Wysokość zawieszenia to min 4,5-5m.

Budki montuje się do drzewa na gwoździe, które w miarę rośnięcia drzewa wychodzą z drewna i nie zostają urwane.

Hotele dla owadów

Dawniej owady znajdowały sobie miejsca bytowania w strzechach, pod dachami, szparach i szczelinach konstrukcji domostw jak i pozostawionych stertach liści, gałęzi i starych drzewach. Jako iż obecne poczucie estetyki i bezpieczeństwa nie pozwala na pozostawienie gnijących liści i gałęzi w środku parku, a utrzymanie higieny drzewostanu na terenie dostępnym dla szerokiego grona ludzi wymaga usunięcia wszystkich zagrożeń w postaci uwielbianych przez owady martwych drzew i gałęzi zachodzi potrzeba zapewnienia miejsc do rozmnażania się owadom pożytecznym. W tym celu zastosować można tzw. hotele dla owadów. Pod tym terminem kryje się szeroki wachlarz konstrukcji z gałęzi, trocin, trzciny, słomy i drewna. Tak zróżnicowane materiały oraz dowolność konstrukcyjna pozwalają stworzyć bardzo ciekawe obiekty mogące pełnić również funkcje estetyczne urozmaicające krajobraz. Na terenach

parkowych najbardziej wskazane będzie zastosowanie dużych i stabilnych konstrukcji z uwagi na możliwe akty wandalizmu.

Schrony dla jeży

Jeż europejski jest drapieżnikiem bardzo pożytecznym w ekosystemie parkowym. Choć mało zauważanym ze względu na nocny tryb życia jest nieocenionym pogromcą dużych owadów, pędraków a nawet małych gryzoni. Obecności jeża sprzyjają gęste zarośla podszytowe, wykroty, zróżnicowanie terenu. Na terenach miejskich populacja jeży ma dobre warunki rozwoju mimo bardzo silnej presji drapieżników jakimi najczęściej są psy wyprowadzane bez smyczy. Pomoc w utrzymaniu populacji jeży realizuje się przez zapewnienie odpowiedniej ilości schronień. Możliwości wykonania takiego schronienia jest bardzo wiele. najłatwiejsze i zapewniające długą trwałość jest pozostawienie przyłm gałęzi i drewna. jako podstawa przyłmy idealnie nadaje się paleta typu euro, cała bądź zmniejszona do połowy zasypana odpadami drzewnymi z zachowaniem luki zapewniającej dostęp pod paletę. pod przyłmą tworzą się warunki odpowiednie do rozrodu a nawet zimowania jeża a solidna konstrukcja uniemożliwia drapieżnikowi przedostanie się do legowiska. W sprzedaży są różnego rodzaju budki z siana i wikliny lecz ze względu na ludzką ciekawość nie nadają się one do użytku w parku, a potencjalny drapieżnik z łatwością zniszczy lub przewróci taką kryjówkę. Ewentualne budki drewniane wymagają kamuflażu w podobny sposób jak schronienie z palety euro. Podczas prowadzenia prac na drzewostanie z łatwością można pozyskać materiał do budowy, poleca się zostawić wtedy przepołowione fragmenty wypróchniałych pni. przysypując jedną stronę pnia np. liśćmi tworzy się najtańszym kosztem schronienie dla jeża, owadów i gryzoni tworzących razem mały niezależny ekosystem tak zwany „drugim życiem drzewa”.